

שאלות אלהיזם

Хмельницька обласна єврейська благодійна газета

ГРОМАДА

Шаббатон, присвячений Шавуот у Карпатах

Загальне фото учасників шаббатону

До свята Дарування Тори у мальовничому селищі Славське пройшов міжрегіональний шаббатон. Сюди з'їхали учасники з Хмельницького, Львова та Чернівців. Три дні минули не лише у святкуванні, але й в активній розвиваючій діяльності у царині єврейської неформальної освіти. Плідне перебування людей у Славському забезпечувала команда мадріхів, серед яких були й наші Людмила Шварцман, Галина Атаманчук, Дмитро Корніцький та Анатолій Музика.

Перераховувати всі можливі опції, які чекали відпочивальників на базі відпочинку – марна справа. Це краще один раз побачити, ніж кілька разів почитати. Адже шаббатон у повному розумінні цього заходу означає неабияку насичену пограму. Організатори цієї подорожі підійшли до своєї справи відповідально й прискіпливо. Тому кожна вікова група на шаббатоні мала своїх мадріхів, які займали вільний час цікавинками та корисними справами.

«Фішками» вечірніх заходів були «Карамельне казино» та музичні вітальні «20 правил життя» й «Вечір авторської пісні». Два останніх заходи стали можливими, тому що на шаббатон поїхали співочі менеджери ХБФ «Хесед Бешт»: Галина Атаманчук та Анатолій Музика, який захопив із собою незмінну супутницю життя. Мова, наразі, йде про гітару. Для усіх гостей Славського лунали добре знайомі пісні під помірний струнний перебір. В поєднанні з мелодійними голосами це створювало

незабутній антураж відпочинку на природі, що лишиться в серцях людей надовго.

«Карамельне казино», вигадане Людмилою Шварцман та проведене Дмитром Корніцьким, було чудовим та азартним заходом пізнавального характеру! Питання на вікторини стосувалися свята Шавуот, мали різні рівні складності. Замість ігрових фішок використовували солодкі карамельки, від чого й походить назва заходу. Люди отримали неабияке задоволення від участі у змаганнях інтелектуальних ласунів.

Де б не відбувався шаббатон – в першу чергу

це спільна зустріч та проведення часу членів єврейської громади. Трепетна зустріч Цариці-Суботи, щирі обійми та побажання «Шавуа Тов!» наступної доби. Головне – це бути разом. А якщо вдається побувати в такому прекрасному місці, як Карпати, то взагалі це небувала вдача. За сприяння Хмельницького благодійного фонду «Хесед Бешт» сорок дві людини з Хмельницького відчули й побачили всі принади шаббатону. Клієнти лишилися задоволеними й готовими взяти участь у наступних подібних заходах.

МИНУЛЕ

«Ми хотіли жити»

Бібліотека Общинного Центру «Тхія» збагатилася новою літературою. Завдяки Голові асоціації в'язнів гетто у Хмельницькій області Борисові Шлаїну тут з'явилися два томи книги Бориса Забарко, колишнього бранця Шаргородського гетто, під назвою «Ми хотіли жити».

Читачам представлені невігдані історії з життя реальних людей, які пройшли крізь вогонь та страждання Голокосту, але лишилися живими. У двох книгах Хмельницький та хмельничани згадуються більше тридцяти разів – як у свідченнях людей, так і в загальних спогадах про страшні події катастрофи. Тут можна зустріти прізвища

та розповіді людей, які досі знаходяться під опікою Хмельницького благодійного фонду «Хесед Бешт», а також тих, кого з нами вже немає. Кожен, хто дав свідчення до збірки «Ми хотіли жити» отримують по екземплярові кожного тому на згадку.

Ознайомитися з книгами завжди можна як в бібліотеці ОЦ «Тхія», так і взявши літературу додому. Звертайтеся до бібліотеки за адресою м. Хмельницький, вул. Кам'янецька, 58/1 або за телефоном (0382) 72-01-81.

СЛОВО ДИРЕКТОРА

О "Джойнте"

Наш основний благодійний, американський Єврейський Об'єднаний Розподільний Комітет «Джойнт» в 2014 году отмечает сто лет своего существования. В этом номере газеты я предлагаю вниманию читателей статью об организации, которая обеспечивает благополучие наших клиентов

«Дающие руки святее молящихся уст» Еврейская мудрость

Какоє серце должно быть у человека, сознательно посвятившего свою жизнь помощи другим? Конечно добрым, любящим и горячим. Такие люди способны видеть шире, понимать лучше и делать больше, чем кажется возможным. Прежде чем вести повествование об организации, которая уже сто лет объединяет вместе таких людей, давайте немного представим себе одну простую ситуацию.

Нарисуйте в своем сознании прекрасный летний пейзаж. Вы идете проселочной дорогой на ярмарку в ближайший населенный пункт: вы одели лучшие наряды, дабы красоваться в них среди других людей, у Вас хорошее настроение и цель – отлично провести время и повеселиться. И уже когда очертания места ярмарочных палаток ясно видны впереди и слышно веселую музыку, Ваше внимание привлекает придорожный болотистый пруд. Неожиданно вы замечаете, что пугается в раске и разбрызгивая грязную воду, посреди пруда тонет ребенок! Но больше негодования вызывает толпа зевак, которые равнодушно стоят у дороги и наблюдают эту трагическую картину.

Готовы ли Вы броситься на помощь утопающему? Ведь вытащить беднягу из болота для Вас не составит большого труда. Но медлить нельзя – действовать нужно синоминутно! В таком случае весь ваш наряд промокнет и испачкается, в карманы попадут водоросли и лягушки, а новые башмаки наберутся ила. Ни о какой ярмарке и веселье речи и быть не может. Ценой спасения ребенка для Вас станет стоимость наряда, которую мы оценим, примерно, в сто евро. Моральные убытки можете представить себе сами. Притом, что никто из зевак, наблюдавших за Вашим заплывом в пруд, не потратит ни копейки, ровно как и не испортит одежды...

Готовы ли Вы потерять сто евро для спасения человека? Если Вы красочно представили себе ситуацию выше, представили беспомощного беднягу посреди яски, то ответ очевиден.

А теперь задачу придется усложнить. Представьте, что есть такой же пруд и такой же мальчик, тонущий в нем; спасение этого бедняги стоит также сто евро... Но происходит все это за сто километров от Вас и видеть воочию или помочь самостоятельно Вы никак не можете. Отдадите ли Вы теперь сто евро или же свой наряд ради спасения жизни?

Эта история – всего лишь небольшой рассказ, практически нереальный в жизни. Но механизм, который он описывает, вполне существует в нашем мире. Речь идет о благотворительности: добровольно жалаовании средств нуждающимся людям, которых вы не знаете лично, не видите воочию. Но верите, отдавая частичку своей собственности с верой, что кому-то другому обязательно станет лучше.

И даже если Вы, прочитав это, удивитесь: «Какой еще пруд, какой мальчик за сто километров? Это чужь...», — принцип благотворительности от этого не пострадает ни на грамм. Именно таких убеждений и придерживаются в «Джойнте», по крупницам собирая средства на нужды людей, которых даже не знают. Но уверены, что эти люди действительно нуждаются в помощи, которую кроме них самих (вспомните толпу зевак) никто не предоставит. Для сотрудников этой организации такая вот история не просто пустышка, а очень даже понятная и прочувствованная ситуация. Это люди, способные видеть шире, понимать лучше и делать больше, чем кажется возможным.

Американский Еврейский Об'єднаний Розподільний Комітет «Джойнт» является главным донором Хмельницкого благотворительного фонда «Хесед Бешт». Это организация, благодаря которой еврейские общины в Хмельницкой и Тернопольской областях уверенно чувствуют себя на протяжении 15 лет, получая материальную и духовную помощь в самых разных затруднительных ситуациях. Возвращение «Джойнта» на территорию постсоветского пространства обусловило стабильность в общинах тогда, когда в молодых независимых государствах творился хаос.

Хмельницкий благотворительный фонд «Хесед Бешт» посвятил истории «Джойнта» немало публикаций, видеоматериалов и рассказов. В 2013 года видеостудия «Новый взгляд» при Общественном Центре «Тхия» выпустила один из лучших документальных короткометражных фильмов «Джойнт XX века», посвященный истории создания, развития и деятельности Американского Еврейского Об'єднаного Розподільного Комітета. Видеоработа была представлена 14 апреля 2013 году на торжественном собрании сотрудников «Джойнт» в городе Киеве, копия – передана в центральный офис Иерусалима, где фильм получил наивысшую оценку. Ознакомьтесь с видео всегда можно в Общественном Центре «Тхия» или в сети Интернет: на сайте Фонда или непосредственно воспользовавшись сервисом «YouTube».

Об истории «Джойнта» сказано и написано довольно много. Она творилась сто лет к ряду тысячами добрых, отзывчивых и творческих людей, которые работали для благополучия и мира во всем мире. И если сейчас подвести суммирующую черту, перечислить основные достижения и принципы организации, мы сможем осознать, какая работа была проделана несколькими поколениями сотрудников за вековой промежуток времени: с 1914 по 2014 года. И так, что же сегодня представляет одна из лучших благотворительных организаций планеты?

Американский Еврейский Об'єднаний Розподільний Комітет «Джойнт» является ведущей еврейской организацией гуманитарной помощи в мире. С 1914 года «Джойнт» исповедует принципы, закрепленные для еврейского народа в Заповедях Цдаки и Мицвы. Главная идея организации состоит в том, что

без исключения все евреи мира ответственны друг за друга и могут помочь улучшению благосостояния своих собратьев, невзирая на расстояния или преграды.

Сегодня Джойнт работает в более чем 70 странах мира, чтобы спасти людей от голода и болезней, защищать евреев от опасности, обеспечить прочное соединения с еврейской жизнью, традициями и культурой народа. Особенное трепетное отношение организация питает к жертвам нацизма и Шоа, которые выстояли перед лицом смерти.

Помимо помощи еврейскому населению, «Джойнт» приходит на помощь всем жителям Земли в самых трудных и экстренных случаях, таких как война, техногенные или стихийные катастрофы, предпринимая все возможные действия для облегчения участи пострадавших и длительную их поддержку во время ликвидации последствий беды.

Приоритетными направлениями работы всегда были и есть помощь наиболее малообеспеченным евреям во всех странах мира. Особое внимание в организации уделяют одиноким, изолированным, пожилым людям, детям и семьям, входящим в группы риска. Помимо прямой помощи таким людям, «Джойнт» стимулирует развитие еврейских общин, к которым они относятся. Ведь стабильная развитая община – первая инстанция, которая способна заботиться о своих людях. Поэтому где бы не была община, она всегда может рассчитывать на помощь и поддержку всемирной организации.

За вековую историю сформировались четкие принципы, которые не утратили актуальности до сих пор и определяют успех и самобытность организации. Первый из них гласит, что Американский Еврейский Об'єднаний Розподільний Комітет «Джойнт» не отождествляет себя с любым политическими движением и также уважает убеждения всех тех людей, которым Комитет бескорыстно помогает.

Вторым принципом является сотрудничество. «Джойнт» тесно сотрудничает со многими нашими партнерами, стремясь укрепить местное руководство и инфраструктуру, чтобы способствовать росту сообществ в целом. Сотрудники организации устанавливают прочные альянсы между светских лидеров и профессионалов, обеспечивая тем самым тесную коммуникацию и эффективную работу каждого участника этого процесса. Третий принцип – устойчивость: стремление к созданию и поддержке сильных и независимых, еврейских общин, способных реагировать на собственные нужды и помощь своим членам. Последний, но один из наиболее важных для жизни организации принцип, это высокий профессиональный уровень сотрудников. Штат экспертов «Джойнта» — это сообщество настоящих знатоков своего дела, которые обеспечивают эффективность нашей работы организации по всему миру.

Все это подчеркивает особенность Американского Еврейского Об'єднаного Розподільного Комітета «Джойнт». Сто лет – далеко не предел. Покуда на Земле существуют несправедливость, безысходность, голод, болезни и одиночество, до тех пор будут существовать объединения добрых людей, которые не жалеют сил для преодоления подобных явлений.

Литературно-публицистический сборник "Штета" №6 В. Нагнибеда

МОЛОДЬ

Пам'ятна відзнака в ОЦ «Тхия»

Нещодавно галерея пам'ятних відзнак у холі ОЦ «Тхия» збагатилася новим «трофеєм» - дерев'яною статуєю з логотипом молодіжного екологічного фестивалю розвитку «Грінфест». Сам захід відбувся в останні дні червня на міському пляжі у рамках святкування Дня молоді. Хмельницький благодійний фонд «Хесед Бешт» та ГО «Подільський Простір» підтримували ідею молодіжного еко-фестивалю минуло річ, сприяли проведенню його і в 2014.

За словами організатора та ідейного керівника суспільного проекту Степана Кушніра, наш фонд та

Общинний Центр зробили для загальної справи надзвичайно багато. Саме в ОЦ «Тхия» ще з квітня проходили збори організаційного комітету фестивалю. Тут народжувалися й удосконалювалися ідеї. А за тиждень до заходу в ОЦ пройшов майстер-клас з випікання самосів для усіх охочих волонтерів. Згодом ці люди реалізували свою майстерність в кулінарії на фестивалі, частуючи самосами гостей «Грінфесту».

Таким чином, увесь оргкомітет висловив вдячність за розуміння та підтримку директорів ХБФ «Хесед Бешт» Ігореві Ратушному. Наступного року фестиваль має бути ще кращим, а отже й співпраця стане тіснішою.

МИ ТА СВІТ

Конференція JCC Global

Працівники єврейських обштинних центрів світу – єдині! — таке гасло могло б цілком пасувати організації JCC Global, яка займається налагодженням міжособистісних відносин серед людей, зайнятих у розбудові обштинних центрів в різних країнах. Задля цього у різних куточках світу проводяться конференції для учасників, де народжуються нові проекти та ідеї, міцнішає єврейський дух. Територія СНД слабо представлена на цих заходах, але харизма та наполегливість директора ХБФ «Хесед Бешт» Ігоря Ратушного дозволили взяти участь у Будапештському з'їзді представників Обштинного Центру «Тхия».

На конференції в Угорщині розглядалися питання розбудови обштинних центрів та налагодження зв'язків для спільної реалізації програм та проектів. Загалом, конференція JCC Global не схожа ні на одну іншу конференцію чи семінар. Особливістю зустрічей є те, що учасників тут не просто припрошують знайомитися між собою, а прямо таки примушують спілкуватися! Такий підхід дозволяє якнайкраще зрозуміти загальні настрої у єврейському середовищі та окремі ситуації в різних країнах. Глобальний обмін досвідом зумовлює поступ роботи загалом.

Чотири дні, проведені у Будапешті, були пізнавальними, корисними та плідними. Делегатів ознайомили з бурхливим життям єврейської громади цього старовинного міста. Окрім огляду архітектурних, релігійних та історичних пам'яток, лишених общиною,

Учасники конференції в Будапешті

центрами. В результаті, ті ідеї, які знайшли більше послідовників та прихильників були прийняті до розгляду JCC Global. А учасники – сформували команди, які будуть взаємодіяти та впроваджувати намічене у

ПРОЕКТ

Інтелектуальний клуб на візді

Проект «Жизнь замечательных людей» — це історія з життя близьких та рідних, відомих та пізнаваних особистостей нашої громади які живуть досі, або вже покинули цей світ. Адже кожна особистість — велетенська книга. І багатьом із нас особисто вдається прочитати лише кілька сторінок книги іншого, лишивши за різних обставин решту без уваги. Цей проект покликаний «перечитати» окремих людей, пригадати їх чи поспілкуватися на різні цікаві теми. Це проект для людей і про людей.

Натхненниками нової програми стали менеджери ОЦ «Тхия» Людмила Шварцман, Галина Атаманчук і Анатолій Музика. Вперше учасники програми заходів зібралися 27 червня у конференц-залі. Сьогодні їх зібрала разом постань видатного нашого побратима, людини з великої літери Гітмана Абрама Ароновича.

Згадати цього чоловіка теплими словами прийшла донька Сусанна, друзі та знайомі, та навіть учениця. Всі могли вільно висловитися у пам'ять про Абрама Ароновича, пригадати пов'язані з ним веселі моменти. Навіть Анатолій Музика не стримався на початку заходу, коли в його руках вже була налаштована гітара, від пригадування випадку з Абрамом Гітманом та восьмью березня. Світла пам'ять про людей не зникає.

Абрам Аронович Гітман

ПОСТАТЬ В ІСТОРІЇ

Пам'ятник невинній жертві погромів

Пам'ятник на могилі Климентія Качуровського та його дружини Анастасії Качуровської

На старому міському кладовищі, що на Кам'янецькій, реконструйовано могилу протоієрея Климентія Качуровського – непересічну особистість в історії міста. Під час погромів 1919 року він переховував від страти до 130 євреїв. За це й поніс кару – підступно його закололи багнетами злочинці прямо за воротами церкви.

Про постань Климентія Качуровського знають та згадують. Єврейська громада пам'ятає героя, який рятував наших побратимів. Тому ХБФ «Хесед Бешт» долучився до реконструкції пам'ятнику, виділивши засоби для ремонту. Про пам'ятник почали говорити ще наприкінці зими, коли у ОЦ «Тхия» пройшов круглий стіл, присвячений темі погромів. А вже тепер могила прибранна, ремонтні роботи завершені і пам'ять невинної жертви погромів увіковічена.

ТУРБОТА

Зустріч з лікарем

У пору, коли природа щедро дарує нам соковиті плоди, легко не втриматися від спокуси скуштувати більше, ніж стріляє нас організм. До того ж, не всі овочі та фрукти, попри бездоганний вигляд, можуть бути безпечними та корисними. Про загрози літнього «фруктового раю» йшлося на зібранні клієнтів ХБФ «Хесед Бешт», організованого менеджером Центру Здоров'я Наталією Герасименко та за участі лікаря-геронтолога поліклініки №1 Соловей Алли Вікторівни.

Проект охопить увагою до двох десятків особистостей. Це гарний привід збиратися разом, спілкуватися та підтримувати теплі дружні зв'язки. Тому чекаємо на нові зустрічі з новими чудовими людьми!

Яскрава презентація, яку принесла зі собою медик, допомогла людям краще розібратися у світі соковитих овочів та фруктів. Алла Вікторівна розказала про загальні правила споживання ранніх овочів та фруктів, потребу їх термічної чи гігієнічної обробки перед вживанням. Значна частина презентації стосувалася питання нітратів. Вкотре людям розповіли про їх небезпеку, підступність, здатність накопичуватися як у плодах, так і в організмі людини. Йшлося й про методи знешкодження цих речовин і про симптоми отруєння ними. Надзвичайно важливо вчасно та правильно діагностувати такі процеси, аби не зволікати зі зверненням по медичну допомогу.

В ході зустрічі клієнти не лише задавали питання, але й ділилися практичними навичками щодо кулінарії, спостереженнями, стосовно якості продуктів та способи боротьби з отруєннями. Діалог зробив зустріч вдвічі кориснішою та динамічною, а коментарі спеціаліста – принесли нових знань та спростували деякі міфи, що не відповідали дійсності.

Інтерес клієнтів викликали й інші теми, що входять до компетенції Алли Вікторівни, приміром способи протидії старінню. Однак за браком часу, та аби корисна лекція не перетворилася на «вінегрет», ці питання перенесли на наступне зібрання.

Центр Здоров'я завжди прагне дати своїм клієнтам найкраще. Тому така зустріч була далеко не останньою. Головне, аби наші люди правильно використовували отримані знання. Тоді у Центру буде й роботи менше, а клієнти – здоровіші та життєрадісніші.

ЛЮДИ И СУДЬБЫ

Королевство Виктории

Путь в сказку – дело сугубо личное. Кто-то еще с раннего детства – уже маленький взрослый, а некоторые люди до седых волос в душе остаются детьми, в самом светлом значении этого слова: со своими мечтами, эмоциями и искренними реакциями.

Я хочу рассказать вам, взрослые дети и карапузы взрослые, современную сказку, она о чудной принцессе, настоящей, – доброй, красивой и верящей в чудеса.

Эта девушка, как и положено принцессе живет в своем высоком замке, вдали от серого и лишнего чудес города. Этот волшебный двор видно издали. Зимой его внешнюю красоту подчеркивает мерцание снега, а в теплое время года замок украшают яркие, пахучие цветы и лучи ласкового солнышка.

Подойдя к воротам, вы слышите веселый лай верного стража замка – лабрадора Говарда. Нужно отметить, что пес очень ответственно несет свой пост, так как понимает важность обеспечения безопасности своей принцессы и ее семьи. Он очень ласковый и тоже время несокрушимый в процессе своего фейсконтроля, настоящий профессионал.

На пороге замка вас встретит Царица Тамара, поражающая с первого взгляда своей красотой, грацией, изяществом. С ней рядом, ее рыцарь Сергей, хоть и в официально-деловых, но не менее блестящих доспехах – веселый, в меру строгий, на 1000% мужественный.

Где же наша принцесса? Конечно в башне – на втором этаже. Нашу принцессу зовут истинно по-королевски – Виктория, так назвали не одну королеву, да что там – даже богиню. У нее, конечно, свои персональные покои – в нежных сиреневых тонах. Также в комнате принцессы живут бабочки, огромные розы, в солнечный день блики хрустальной люстры наполняют всю комнату чудными солнечными зайчиками. Все по истине волшебное. Что же принцесса она облачена в невиданные, эксклюзивные наряды – так как они являются продуктом ее дизайнерского дара, всю одежду Вика моделирует сама, в своем воображении. А в воплощении ее мыслей и задумок на бумагу, принцессе помогает, кто бы вы думали – конечно, настоящая фея – Таня Романченко. Женщина эта вполне реальная волшебница, способная сотворить чудо из мечты. Лишним доказательством этого являются совместные работы двух мастериц – Вики и Татьяны, это сказочные картины, герои которых разнообразны и разноплановы. Этими чудными работами из пластики завешены стены замка – как дорогими реликвиями семьи, а действительно, что может быть дороже, по-настоящему искреннего творчества двух чистых сердец?

Я хочу описать вам нашу принцессу, королеву бабочек и смешных лягушек. Кроме яркой одежды, щедро украшенной камнями и кружевами, при встрече с ней вы сразу заметите глаза Виктории. Эти два чистых, глубоких озера, края которых украшают крылья дивных птиц – потрясающих ресниц девушки. Когда смотришь в эти глаза – начинаешь верить в сказку, ее героем, всем писателям фантастам сразу, ведь в природе такого быть не может. Голос принцессы сродни вещанию космического птаха, непривычно тонкий, будто подаренный каким-то магом. Хотя, я

думаю, самое время все-таки рассказать вам о маге, живущем с Викой. Ах, как бы мне хотелось, чтобы он был человеком, но увы это аппарат искусственного дыхания. Этот предмет жизненной необходимости, вовсе не результат волшебства, хотя он спасает чудесным образом принцессу уже более 10 лет. Наша Виктория борется с жестоким недугом – миопатией (прогрессивная мышечная дистрофия), к сожалению от нее не вылечит сказочный эликсир. Вика заточена в своем замке, в своих покоях, она не ходит и не двигается. Но это вовсе не мешает нашей принцессе править своим малым королевством. Искать смысл в каждом прожитом дне, писать потрясающие, придумывать новые образы, творить всеми мыслимыми и не мыслимыми способами и методами, развиваться и дарить вдохновение окружающим. Виктория всегда рада гостям, в ее замке рады каждому доброму страннику, который попадая в него, сразу ощутит всю чистоту атмосферы волшебства и зарядится жизненной силой...

У Вики Полисюк в гостях Аня Середя и Оля Никитина

Наша уважаемая принцесса, я хочу обратиться к тебе. Виктория, я знаю ты любишь сказки и фэнтези, я, честно скажу, раньше я считала что переросла это, но благодаря тебе мне самой захотелось окунуться в мир фантазий и побыть чуток там. Это незабываемое ощущение легкости, которые дарят нам авторы книг и фильмов, музыки, которые ты любишь нужно каждому человеку, особенно в наше нелегкое время. А о твоей силе и упорстве, которых порой может быть недостаточно даже в самых грозных силачах, я промолчу. Поэтому, когда я думала как о тебе рассказать, мысли сами пришли, ты воплощение той легкой и неосязаемой энергии добра, которая способна прийти к нам только в сказках. Когда мы были у тебя в гостях с моими и уже и твоими друзьями, мы выяснили, что у нас много общих интересов в музыке, кинематографе, книгах и прочем. Но, особенно меня затронул фотоальбом с наклейками группы «Spice Girls», я от нее тоже фанатела и вела какой-то подобный альбом. Поэтому, когда я села писать этот очерк, мне пришел в голову клип этой группы - «Vivat Forever», помнишь его? Он, действительно затягивает нас в сказку, как и ты с твоим королевством. Слова это песни, я взяла эпиграфом, ведь они о тебе и о таких как ты – волшебниках нашего времени, верящих в свои силы и чудесную помощь. И я хочу еще раз тебе напомнить слова пяти фей: « Живи вечно, я буду ждать. Вечно, как солнце. Живи вечно ради того мгновения, когда найдешь свою любовь.»

Моя любимая сказка – Спящая красавица, но вовсе не она любимая героиня, меня всегда забавляли три феи: Флора, Фауна и Мэри-Ведер. Они очень милые и добрые, так вот, если бы мне дали выбрать – я бы стала в твоей сказке чудачкой Мэри-Ведер, ты позволишь? А еще, я твердо знаю, что ты придержишься своей клятвы: «Я буду жить для тех., кто меня любит и для тех., кто меня ненавидит. Я буду предана тем, кто в меня верит. Я есть! Я буду!»

И мы, по твоему примеру, будем помнить о том, что попасть в сказку просто, представь себе волшебником, сделай добро и этим ты вернешь веру в чудо тем, кто оставил надежду. Тем, кто возможно обозлился на весь мир, из-за проблем. Оглянитесь, я знаю « Мы будем». Я обещаю.

Менеджер по работе с молодежью
Ольга Никитина

УЛЫБНИТЕСЬ!

Наши люди и Закон

— Рабинович дома?
— Он на даче...
— Как, он купил дачу?
— Нет, он на даче показаний.

В аэропорту таможенник спрашивает у Рабиновича:
— Откуда прибыли?
— Какие прибыли, что вы? Одни убытки...

Звонок в ОБХСС:

— Это Рабинович. Скажите, который час?
— Ноль часов ноль минут.
— Алле, это ОБХСС? Это Рабинович. Который час?
— Ноль часов три минуты...
— Алле, это ОБХСС?
— Послушайте, Рабинович, заберите обратно свой поганый конфискованный будильник и не морочьте нам голову.

Рабиновича вызвали в ОБХСС.

— Где вы взяли деньги на «Волгу»?
— У меня был «Москвич». Я его продал, приодолжил и купил «Волгу».
— А где вы взяли деньги на «Москвич»?
— Был у меня «ИЖ», я его продал, приодолжил и купил «Москвич».
— А где вы взяли деньги на «ИЖ»?
— У меня был велосипед. Я его продал, приодолжил и купил «ИЖ».
— А где вы взяли деньги на велосипед?
— А за это я уже сидел.

С Рабиновичем беседуют в ОБХСС:

— У вас есть дача!
— Так разве это плохо?
— У вас есть машина!
— Так разве это плохо?
— У вашей жены — норковая шуба!
— Так разве это плохо?
— Но ваша зарплата — всего сто пятьдесят рублей!
— Так разве это хорошо?

Если проблему можно
решить за деньги,
то это не проблема,
это расходы.

Еврейская мудрость.

Час запалювання суботніх
свічок для м. Хмельницького на
липень 2014 року

Дата	Запалювання	Вихід
04.07.2014	21:03	
05.07.2014		22:27
Глава Тори: Балак		
11.07.2014	20:59	
12.07.2014		22:21
Глава Тори: Пинхас		
18.07.2014	20:53	
19.07.2014		22:13
Глава Тори: Матот		
25.07.2014	20:46	
26.07.2014		22:02
Глава Тори: Масей		

Час запалення свічок та назву глави Тори завжди можна знайти у календарі на сайті ХБФ "Хесед Бешт" hesedbesht.org.ua або переглянути в Інтернеті за посиланням: <http://www.ru.chabad.org>